

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מינהליים

עע"ס 6610/22

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: פלוני

נגד

המשיבים: 1. משרד הרווחה
2. עו"ס לעניין סדרי דין

ערעור על פסק הדין של בית המשפט לעניינים מינהליים
בבאר שבע (כב' סגן הנשיאה א' ביתן) בעת"ס 17768-09-
22 מיום 8.9.2022

בשם המערער: בעצמו

בשם המשיב 1: עו"ד סיון דגן

פסק-דין

המשנה לנשיאה ע' פוגלמן:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מינהליים בבאר שבע (כב' סגן הנשיאה א' ביתן) מיום 8.9.2022, בגדרו נמחקה עתירת המערער.

1. ביום 8.9.2022 הגיש המערער עתירה שבמסגרתה העלה שורה של טענות כלפי משרד הרווחה (הוא המשיב 1 בערעור; להלן גם: המדינה), שלטענתו נוקט במדיניות מפלה כלפיו וכלפי אבות בכלל, וזאת על רקע הליך המתנהל בינו לבין גרושתו בבית הדין הרבני האזורי בחיפה (להלן: ההליך בבית הדין הרבני). בו ביום ניתן פסק דינו של בית המשפט לעניינים מינהליים בבאר שבע (כב' סגן הנשיאה א' ביתן) שהורה על מחיקת העתירה. בית המשפט קבע כי טענות המערער הן "כלליות ובלתי ממוקדות"; וכך כי הן לא מתייחסות להחלטה מינהלית מסוימת שמצויה במסגרת סמכותו העניינית של בית

המשפט לעניינים מינהליים. עוד נקבע כי העתירה אינה מפרטת את מקור הסמכות העניינית והמקומית של בית המשפט קמא לדון בה. ביום 9.9.2022 וביום 13.9.2022 הגיש המערער בקשות לעיון חוזר בפסק הדין, ואלו נדחו ביום 13.9.2022. בהחלטתו ציין בית המשפט שלא ראה לשנות מפסק הדין, והוסיף כי "העתירה חסרת פרטים ברמה העובדתית והמשפטית ועל פני הדברים לא קדם לה מיצוי הליכים מתבקש".

2. המערער, אשר אינו מיוצג בהליך זה, טוען כי לבית המשפט לעניינים מינהליים סמכות לדון בעתירות שעניינן פגיעה של רשות מקומית ואגף הרווחה באזרח, ומשכך לא היה מקום למחיקת עתירתו. לטענתו, העתירה מפרטת תשתית עובדתית לעניין המדיניות המפלה שמשרד הרווחה נוקט נגדו בשל היותו גבר, ובפרט את הפגיעה שנגרמת לו על ידי העו"ס לסדרי דין בהליך בעניינו (להלן: המשיבה 2). עוד נטען כי קיים מחסור בכוח אדם בלשכת הרווחה בעיר בה הוא מתגורר. כן מעלה המערער טענות נוספות ביחס להתנהלות המשיבה 2 בהליך בבית הדין הרבני. המערער מבקש כי נורה, בין היתר, על הקמת מרכז אל-מגור בעיר שבה הוא מתגורר; וכן על פסילת התסקירים שהוגשו על ידי המשיבה 2 בהליך שמתנהל בבית הדין הרבני. לשלמות התמונה יצוין כי לצד הערעור הגיש המערער "בקשה לדלתיים פתוחות" בגדרה ביקש להתיר את פרסום שמו.

3. ביום 29.1.2023 הגישה המדינה בקשה לדחיית הערעור על הסף. לטענתה, הערעור לוקה בחוסר בהירות וכוללניות באופן שאינו מאפשר לברר את טענות המערער לגופו, וכן בשל אי-מיצוי הליכים, היעדר עילה ומחמת קיומו של סעד חלופי. כמו כן, ציינה המדינה ביחס לסעד שעניינו הקמת מרכז אל-מגור בעיר שבה מתגורר המערער כי: "מרכז אל-מגור הוא שמו של המרכז למניעת אלימות במשפחה בעיר קריית אתא, כך שלא מדובר בקטגוריה של שירות שניתן [...] מבדיקה שנערכה על ידי גורמי [המדינה] עלה, כי קיים בעיר [שבה מתגורר המבקש] מרכז למניעת אלימות במשפחה" (סעיף 11 לבקשה).

4. ביום 31.1.2023 הגיש המערער בקשת רשות להוספת תגובה. במסגרת זאת טוען המערער כי מיצה הליכים עובר להגשת העתירה וכי לא קיים סעד חלופי בעניינו מאחר שההליך בבית הדין הרבני מתעכב. כמו כן, דוחה המערער את הטענה כי עתירתו לוקה בחוסר בהירות, וחוזר על טענתו כי הוא מופלה מחמת היותו גבר.

5. לאחר העיון בערעור, בנספחיו ובבקשת המשיב 1, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות על הסף, וזאת בהתאם לתקנה 138(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי,

התשע"ט-2018 בצירוף תקנה 34(א) לתקנות בתי המשפט לעניינים מינהליים (סדרי דין),
התשס"א-2000.

כפי שציין בית המשפט לעניינים מינהליים בפסק דינו, טענות העותר בעתירתו, כמו גם בערעור שלפנינו, אינן מכוונות להחלטה מינהלית מסוימת שמצויה במסגרת סמכותו העניינית של בית המשפט לעניינים מינהליים, ואף המערער לא הצביע על מקור סמכות כאמור. כמו כן, העתירה מנוסחת באופן כוללני והיא נעדרת תשתית עובדתית ומשפטית שנחוצה להכרעה בה (ראו והשוו: בג"ץ 1260/23 פלק נ' משטרת ישראל (14.2.2023); בג"ץ 955/23 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי (7.2.2023)). בנוסף, באשר לטענות המערער שמכוונות להתנהלות המשיבה 2, המסגרת הדיונית המתאימה לבירור טענות אלו היא ההליך בבית הדין הרבני ומשכך דינן להידחות גם מחמת סעד חלופי (ראו והשוו: בג"ץ 1664/22 פלונית נ' שר הרווחה והביטחון החברתי, פסקאות 8-9 (20.3.2022)). לבסוף, כפי שציין בית המשפט לעניינים מינהליים, המערער לא מיצה הליכים כנדרש מול הגורמים הרלוונטיים כלפיהם מועלות הטענות בעתירתו (ראו והשוו: בג"ץ 4289/21 רובינשטיין נ' השר לביטחון הפנים, פסקה 4 (10.8.2021); בג"ץ 3498/22 שגב נ' ממשלת ישראל, פסקה 7 (26.5.2022)).

בשים לב למאטריה שבה עסקינן, לא מצאתי להיעתר לבקשתו של המערער לפרסום שמו.

על רקע כל האמור, הערעור נדחה. בנסיבות העניין, לא מצאתי לעשות צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ה בשבט התשפ"ג (16.2.2023).

ש ו פ ת

ש ו פ ת

המשנה לנשיאה